

30.7.56, יום ב' (המשך)

בשחים ירדתי לח"א להיפגש בארבע עם עורכי העיתונים שלנו למסור להם
סוד חיוני במסרת שיסמרו על הסוד ויסנעו כל דליפה אפשרית - וזוהי העיסקה
שלנו על טנקים ומטוסים ותותחים שיבואו אלינו בשני חדשים אלה.

באו כל העורכים - ושמעו מה שלא טיללו לשמוע. ניסו לשאול על טרסים
מאין? מארצות המזרח? וכדומה כשבענין זה לא הוטמחי להם על ההודעה הראשונה
טבבוני בשאלות על הלאמת התעלה.

- בשש וחצי חזרתי לחיפה אחרי ביקור קצר בביהח של רגנה.

ג' ילברט בא שנית לפגוש האניה, אהו באה גם בולדה.

בעשר בערב נגשה האניה לחוף וסתחה דלמיה. במסך עשרים דקות יצאו
30 הטנקים. אחד כך נמסכה פריקת הארגזים הטעונים חלקי חילוף ואביזורים.

31.7.56, יום ג'

סיומת הבוקר רשימת "דרומה".

- י.ק. רואה למעמים שההויה היהודית אינה רק דם בלבד. הגורם הדתי אינו
משמר יחוד שבטי בלבד, בגופו בנוזח גם סהות חרבותנו. עם הדת עשויים להשתמר